

PAN

POLSKA AKADEMIA NAUK
KOMITET NAUK ZOOTECNICZNYCH
I AKWAKULTURY

**Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury
Polskiej Akademii Nauk**

Biuletyn Informacyjny

kwartalnik II

Nr 1/2021

Warszawa, 2021

Szanowni Państwo,

za nami rok pandemii i związanych z nią wielu ograniczeń. Zamiast bezpośrednich spotkań i towarzyszących im kularowych rozmów, tzw. wirtualny kontakt coraz bardziej przenika naszą codzienność. Nie ma co ukrywać, posiedzenia on-line nie sprzyjają dobrej komunikacji.

Mimo tych ograniczeń, nie jest to dla Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury stan „przeczekania” do zakończenia pandemii. Pragnę więc bardzo serdecznie podziękować PT Członkiniom i Członkom KNZiA za wielkie zaangażowanie, wiele cennych inicjatyw i efektywną ich realizację. Z satysfakcją należy podkreślić, że inicjatywy te spotykają się z pozytywnymi reakcjami, wykraczającymi poza formalne struktury Komitetu.

W bieżącym numerze Biuletynu zamieszczamy, przygotowaną przez Panią Profesor Katarzynę Ropkę-Molik (z Instytutu Zootechniki – PIB w Krakowie) informację o pracach Komisji Ewaluacji Nauki, zasiadającą w tym gremium w bieżącej kadencji (2019-2022). Mam nadzieję, że tego typu relacje staną się stałą pozycją w naszym kwartalniku. Zachęcamy Państwa do dzielenia się na naszych łamach doświadczeniem pracy w instytucjach naukowych.

Publikujemy też krótkie sprawozdanie z ostatniego plenarnego posiedzenia KNZiA. Przypominamy sylwetki Członków Honorowych Komitetu, zasłużonych dla polskiej zootechniki. Natomiast w rubryce Wydarzenia znajdą Państwo informacje o ostatnich zmianach kadrowych w towarzystwach naukowych i uczelniach, z wiodącą pozycją Członkiń KNZiA.

Zapraszamy do udziału w konferencjach naukowych, współorganizowanych przez Komitet: II KONGRES ZOOTECHNIKI POLSKIEJ PT QUO VADIS ZOOTECHNIKO? (17-18 czerwca, www.zootechkongres.pl) oraz OGÓLNOPOLSKĄ KONFERENCJĘ NAUKOWĄ pt. ŚRODOWISKO A ZDROWIE I DOBROSTAN LUDZI I ZWIERZĄT (11 czerwca, <https://biotechnologia.zut.edu.pl/aktualnosci/informacje-biezace>). Więcej informacji o sympozjach i konferencjach naukowych zamieściliśmy w kalendarium <https://www.ptparasit.org.pl/konferencje>.

Przed nami Święta Wielkanocne. Proszę o przyjęcie najlepszych życzeń. Niech będzie to czas radosnego wytchnienia i nadziei, a przede wszystkim zdrowia.

Tomasz Szwaczkowski

A handwritten signature in blue ink that reads "Tomasz Szwaczkowski".

Przewodniczący KNZiA

W numerze

Ewaluacja 2017-2021 – pierwsza ocena na nowych zasadach	3
Wydarzenia	5
Honorowi Członkowie Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN	8
Czwarte posiedzenie Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN	11
Panel dyskusyjny „Towarzystwa Naukowe – wczoraj, dziś i jutro”	12
<i>Pro Memoria</i>	18
Zmiany legislacyjne	20
Kalendarium konferencyjne	21

Ewaluacja 2017-2021 – pierwsza ocena na nowych zasadach

Celem ewaluacji jest kategoryzacja jednostek naukowych, a co za tym idzie przyznanie określonej subwencji na badania. Racjonalne przydzielanie środków finansowych na badania następuje na podstawie raportowanych osiągnięć naukowych i wdrożeniowych. Przyznana kategoria będzie też miała wpływ na uprawnienia danej jednostki do nadawania stopni naukowych. Dostosowanie prowadzonych badań do oczekiwań i potrzeb płynących ze społeczeństwa i gospodarki oraz podniesienie ich jakości do światowych trendów i standardów jest premiowane w procesie prowadzonej oceny. Ewaluacja pełni zatem funkcję wyznaczania trendów i kierunków nauki, będąc motorem podnoszenia doskonałości działalności naukowej.

Ewaluacja jednostek naukowych w Polsce prowadzona jest nieprzerwanie od początku lat 90., ulegając licznym modyfikacjom, mającym na celu dostosowanie modelu oceny do aktualnych trendów i potrzeb. Ocena jednostek naukowych, planowana na rok 2022 (2017-2021), dokonana będzie po raz pierwszy na zupełnie nowych zasadach, wprowadzonych Ustawą z dnia 20 lipca 2018 – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, popularnie nazywaną „Konstytucją dla Nauki”, wraz z rozporządzeniem z dnia 22 lutego 2019 roku ws. ewaluacji jakości działalności naukowej oraz rozporządzeniem z dnia 31 lipca 2020 roku.

„Konstytucja dla Nauki” wprowadza fundamentalne zmiany, polegające na ocenie działalności naukowej w ramach dyscyplin, a nie jak dotąd jednostek organizacyjnych szkolnictwa wyższego (wydziałów uczelni) lub nauki (instytutów PAN lub badawczych). Porównywanie naukowców reprezentujących tę samą dyscyplinę nauki wyrównuje szanse i sprawia, że ocena staje się bardziej rzetelna i sprawiedliwsza. Co ważne, ewaluacja w tej formie pozwala na uwzględnienie specyfiki ocenianej dyscypliny i precyzyjne odniesienie jej pozycji na arenie międzynarodowej. Drugim istotnym novum zastosowanym w obecnym modelu ewaluacji jest ocena dorobku wszystkich pracowników naukowych przypisanych do dyscypliny z uwzględnieniem limitu przedstawianych osiągnięć, poprzez wprowadzenie tzw. „slotów publikacyjnych”. Tego typu rozwiązanie ma na celu mobilizację wszystkich pracowników naukowych do prowadzenia badań i publikowania ich wyników w renomowanych czasopismach.

„Konstytucja dla Nauki” wprowadziła również nową klasyfikację dziedzin i dyscyplin naukowych, dostosowaną do standardów międzynarodowych. Liczba dyscyplin została zmniejszona do 44. Znajduje się wśród nich dyscyplina zootechnika i rybactwo, przypisana do dziedziny nauk rolniczych. Wszystkie jednostki, poddane ewaluacji w ramach tej dyscypliny, oceniane będą w oparciu o osiągnięcia naukowe (artykuły naukowe opublikowane w czasopismach przypisanych do zootechniki i rybactwa; monografie naukowe) i patenty (kryterium I), efekty finansowe w postaci projektów badawczych i środki uzyskane z tytułu komercjalizacji (kryterium II) oraz wpływ na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki (kryterium III). Kategorie (A, B+, B, C) zostaną nadane ewaluowanym dyscyplinom w jednostkach na podstawie odniesienia ich osiągnięć do jednostki referencyjnej. Z kolei procentowy udział ilości ocenianych podmiotów w poszczególnych kategoriach będzie uzależniony od pozycji dyscypliny zootechnika i rybactwo na arenie międzyna-

wej. Powyższe rozwiązanie ma na celu promowanie wysokiej jakości prowadzonych badań, tak aby dostosować je do międzynarodowych standardów – im lepsza pozycja dyscypliny w rankingu, tym większy odsetek jednostek może osiągnąć wyższe kategorie.

Warto podkreślić, że w trwającej „parametryzacji” duży nacisk kładziony jest na ekspercką ocenę wpływu działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki (tzw. Kryterium III). Wpływ badań naukowych i prac rozwojowych na gospodarkę w przypadku nauk rolniczych, w tym dyscypliny zootechnika i rybactwo, stanowić będzie 15% całej oceny, co w wielu przypadkach może mieć decydujący wpływ na uzyskaną kategorię. Przedstawiane do oceny osiągnięcia muszą zostać potwierdzone dowodami jednoznacznie wskazującymi na związek badań naukowych prowadzonych w danej dyscyplinie z praktyką. Podstawowe znaczenie dla końcowego wyniku oceny eksperckiej w ramach tego kryterium będzie miało wykazanie interdyscyplinarności, jak również międzynarodowego, a nie tylko krajowego, zasięgu opisywanych osiągnięć. Zapisy „Konstytucji dla Nauki” wskazują, że wiele zadań dotyczących przeprowadzenia bieżącej oceny jednostek naukowych będzie prowadzonych przez nowo powstały organ, jakim jest Komisja Ewaluacji Nauki (KEN). Została ona powołana zarządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 lutego 2019 r., a w jej skład weszło 31 pracowników naukowych, reprezentujących poszczególne dziedziny i dyscypliny nauki. Aktywność KEN-u obejmuje wiele obszarów związanych z szeroko rozumianą oceną działalności naukowej, na co składa się praca powołanych wewnątrz Komisji zespołów stałych: – zespołu ds. wykazu wydawnictw monografii naukowych oraz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych, – zespołu ds. ewaluacji jakości działalności naukowej, – zespołu ds. ewaluacji szkół doktorskich, oraz zespołów doraźnych: – zespołu ds. weryfikacji zgodności osiągnięcia naukowego z dyscypliną, – zespołu ds. ewaluacji osiągnięć artystycznych i – zespołu ds. algorytmu optymalizującego. To właśnie KEN ma przedstawić Ministerstwu Edukacji i Nauki propozycję kategorii poszczególnych dyscyplin w ewaluowanych jednostkach naukowych.

Wśród aktualnie prowadzonych przez KEN działań, jednym z najistotniejszych zadań jest niewątpliwie określenie pozycji międzynarodowej krajowych dyscyplin naukowych. Obecnie, wykonywane są prace nad różnymi modelami i kryteriami mapowania dyscyplin do międzynarodowych obszarów nauki, w taki sposób, aby jak najtrafniej oddać obraz i specyfikę polskich dyscyplin. Wstępne procedury mapowania dyscypliny zootechnika i rybactwo wykazały korzystną pozycję Polski w rankingach międzynarodowych plasującą się pomiędzy 20 a 23 miejscem według klasyfikacji jednej z uznanych międzynarodowych baz bibliograficznych, z uwzględnieniem liczby publikacji i cytowań dla danej dyscypliny w renomowanych czasopismach naukowych. Uzyskana pozycja w ujęciu międzynarodowym będzie rzutowała na rozkład procentowy jednostek, w których „nasza” dyscyplina jest ewaluowana w poszczególnych kategoriach oceny.

W ostatnich miesiącach, KEN we współpracy z przedstawicielami Ośrodka Przetwarzania Informacji (OPI) opracował wytyczne dla ekspertów i przeprowadził pilotażową ocenę zgodności osiągnięć z dyscypliną mającą na celu weryfikację przyjętych kryteriów i procedury. Weryfikacja zgodności z dyscypliną prowadzona będzie w obrębie wszystkich ewaluowanych dyscyplin dla osiągnięć wątpliwych wytypowanych przez system walidatorów. Następnie dwóch ekspertów reprezentującym dyscyplinę, do której zostało

przypisane osiągnięcie wzbudzające wątpliwość, podjęcie decyzję o jego zakwalifikowaniu bądź też odrzuceniu. W pilotażu poddano ocenie publikacje i monografie naukowe a uzyskane wyniki są obecnie analizowane.

W najbliższym czasie Komisja Ewaluacji Nauki zajmie się przygotowaniem zasad oceny monografii spoza wykazu oraz procedury oceny osiągnięć niejawnych, a także opracowaniem wytycznych dla ekspertów w zakresie poszczególnych kryteriów i przygotowaniem oprogramowania (we współpracy z OPI) niezbędnego w procesie ewaluacji i kategoryzacji podmiotów w dyscyplinach nauki. Na bieżąco dyskutowane są również aktualne problemy i wyzwania stojące przed pierwszą ewaluacją na nowych zasadach.

*dr hab. Katarzyna Ropka-Molik, prof. IZ
Członek Komisji Ewaluacji Nauki*

Wydarzenia

Najnowsze, trzecie wydanie „Zaleceń żywieniowych i wartości pokarmowej pasz dla świń” (2020) opracowane pod redakcją Eugeniusza R. Greli i Jacka Skomiała zostało, w porównaniu z wydaniami z 2014 i 2015 roku (nakłady wyczerpane), uzupełnione i poprawione, szczególnie w odniesieniu do oceny wartości pasz fermentowanych, pasz stosowanych w żywieniu ekologicznym oraz sposobu określania zapotrzebowania zwierząt na aminokwasy; uzupełniono również wartości niektórych środków żywienia zwierząt. „Zalecenia” umożliwiają hodowcom, producentom i doradcom żywieniowym na dokładniejsze ustalenie zapotrzebowania pokarmowego świń o wysokim potencjale wzrostowym i jego pokrycie w zmienionych warunkach produkcji, bez większego zagrożenia dla dobrostanu zwierząt i środowiska. Ponadto nabycie tego wydania „Zaleceń” umożliwi okresowe korzystanie z komputerowego systemu bilansowania mieszanek i dawek pokarmowych dla świń.

Serdecznie gratulujemy Panom Profesorom i Zespołowi Autorskiemu!

Zamówienie należy kierować do Instytutu Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN z siedzibą w Jabłonie, ul. Instytucka 3 (www.ifzz.pl):

e-mail: office@ifzz.pl; fax: 22 76 53 302, tel: 22 76 53 301.

W dniu 10 lutego 2021 roku odbyło się zdalne Walne Zgromadzenie członków Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego w trakcie, którego wybrano nowe władze:

Prezes PTZ

prof. dr hab. Anna Wójcik

Wiceprezes

dr hab. Justyna Batkowska, prof. UP

Wiceprezes

dr hab. inż. Marcin Pszczoła

Sekretarz

dr hab. Wioleta Biel, prof. ZUT

Skarbnik

dr hab. inż. Ewa Jastrzębska, prof. UWM

Zastępca skarbnika

dr inż. Ryszard Kujawiak

Członkowie Zarządu

dr hab. Maciej Adamski, prof. Uczelni

prof. dr hab. Paweł Kasper Bielański

dr hab. Elżbieta Jolanta Bombik, prof. Uczelni

dr hab. Ewa Jolanta Czerniawska-Piątkowska, prof. ZUT

prof. dr hab. Zygmunt Litwińczuk, dr h.c. multi

prof. dr hab. Stanisław Kondracki

prof. dr hab. Dorota Kowalska

prof. dr hab. Beata Kuczyńska

prof. dr hab. Joanna Magdalena Makulska

dr hab. Elżbieta Martyniuk, prof. SGGW

dr hab. Dariusz Piwczyński, prof. Uczelni

dr inż. Wioletta Sawicka-Zugaj

prof. dr hab. Zbigniew Henryk Sobek

prof. dr hab. Stanisław Socha

W ubiegłym roku Katedra Drobiarstwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie obchodziła jubileusz 70-lecia. Z tej okazji, analogicznie jak przed dziesięcioma laty, wydana została okolicznościowa publikacja, prezentująca osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne. Nietrudno zauważyć, że Katedra jest jedną z najlepszych stricte zootechnicznych jednostek naukowych w naszym kraju, która mimo różnych „reformatorskich zawirowań” utrzymała swą autonomię. O niekwestionowanych sukcesach świadczy bogaty dorobek publikacyjny. Siłą sprawczą jest z pewnością duża liczba realizowanych projektów badawczych oraz nowoczesna infrastruktura badawcza. Truizmem jest stwierdzenie, że nie byłoby tych osiągnięć bez znakomitego zespołu.

W książce znajdujemy wspomnienia (bez „PR-owego makijażu”) byłych i obecnych Pracowników i Doktorantów, a także szerokiego grona współpracowników z Polski i z zagranicy. Są również sylwetki wybitnych zmarłych (w ostatnim dziesięcioleciu) osobowości polskiego drobiarstwa pod wymownym tytułem „Z panteonu drobiarzy”. Niewątpliwym atutem opracowania jest również kronika wydarzeń olsztyńskiej Alma Mater, Wydziału Bioinżynierii Zwierząt (z różnymi nazwami w przeszłości) oraz Katedry Drobiarstwa. Nie mogło zabraknąć rozdziału o Polskim Oddziale Światowego Towarzystwa Wiedzy Drobiarskiej, w którym olsztyńscy drobiarze odgrywają pierwszoplanową rolę. Jest też historia i terażniejszość *Meleagris gallopavo* – wizytówki jednostki. Nie sposób nie wspomnieć o fotogalerii, potwierdzającej, że klucz do sukcesu leży w dobrej współpracy i integracji zespołu.

Gratulując Dostojnej Jubilatce – Katedrze Drobiarstwa, życzymy kolejnych osiągnięć, dobrze służących polskiej zootechnice, a Jej Pracownikom i Doktorantom wiele satysfakcji. *Plurimos annos!*

Honorowi Członkowie Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN

Prof. dr hab. Aleksandra Ziolecka

Aleksandra Ziolecka, z domu Szyfter, urodziła się w 1924 r. w Poznaniu, w rodzinie powstańców wielkopolskich. W listopadzie 1939 r. została wraz z matką i rodzeństwem po obozie przejściowym wysiedlona do Generalnej Guberni. Ojciec został zamordowany w Katyniu.

Jest absolwentką Wydziału Rolnego Uniwersytetu Poznańskiego, na którym uzyskała stopień inżyniera rolnictwa i magistra nauk agrotechnicznych w 1950 r. Stopień doktora nauk rolno-leśnych nadała jej Rada Wydziału Zootechnicznego SGGW w 1960 r., podobnie jak stopień doktora habilitowanego (na podstawie pracy pt. „Badania nad oznaczaniem strawności u przeżuwaczy”) w roku 1969. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk rolniczych otrzymała w roku 1981, a w roku 1988 – profesora zwyczajnego.

Pracę zawodową rozpoczęła w 1950 r. jako asystent w Oddziale Doświadczalnictwa Żywnościowego Instytutu Zootechniki w Bydgoszczy. W Instytucie Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN w latach 1955-1970 pracowała na stanowisku adiunkta, następnie na stanowisku samodzielnego pracownika naukowo-badawczego. Była kierownikiem Pracowni Żywienia Przeżuwaczy, a od 1985 r. kierownikiem Zakładu Fizjologii i Żywienia Przeżuwaczy. Mimo przejścia na emeryturę w 1989 r. przez kolejne dekady kontynuowała działalność naukową.

Zainteresowania badawcze prof. A. Zioleckiej dotyczyły szeroko rozumianego paszoznawstwa. Pierwsze prace eksperymentalne związane były z oceną jakości i wartości pokarmowej pasz i dawek pokarmowych. Następne badania metodyczne związane były z oznaczaniem strawności u przeżuwaczy. Kolejnym obszarem zainteresowań naukowych Pani Profesor była ocena bilansu azotu i energii u rosnącego bydła ze szczególnym uwzględnieniem okresu odchowu cieląt. Były to prace po raz pierwszy oparte na systemie oznaczania składu chemicznego ciała cieląt i buhajków w zależności od wieku i żywienia. Uzyskane wyniki dały podstawy do rewizji krajowych norm żywienia cieląt. Prof. A. Ziolecka brała czynny udział w różnych międzynarodowych zespołach w zakresie oceny wartości pokarmowej pasz i stosowania niebiałkowych związków azotowych w żywieniu przeżuwaczy. Dorobek naukowy prof. A. Zioleckiej obejmuje 146 publikacji, w tym 68 monografii i rozpraw, 22 artykuły i komunikaty naukowe, 18 podręczni-

ków i skryptów oraz 38 innych pozycji. Wypromowała 7 magistrów i 2 doktorów. Przez wiele lat brała udział w różnych komisjach oraz zespołach badawczych. Była członkiem towarzystw i komitetów naukowych. Jest Honorowym Członkiem Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN oraz Honorowym Członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego. Była zaangażowana w prace redakcyjne różnych wydawnictw, m.in. Landwirtschaft Zentralblatt, Roczników Nauk Rolniczych, Przeglądu Naukowej Literatury Zootechnicznej. W latach 1991-2012 była sekretarzem Komitetu Redakcyjnego Journal of Animal and Feed Sciences.

Za działalność naukową otrzymała nagrodę Komitetu Nauk Rolniczych, dwukrotnie Wydziału Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych PAN oraz dwukrotnie Sekretarza Naukowego PAN. Odznaczona została Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także medalem „Za zasługi dla Kółek Rolniczych”. W 1936 r. otrzymała Krzyż Harcerski. Jest zaangażowana w działalność społeczną i charytatywną.

Prof. dr hab. dr h.c. Marian J. Budzyński

Marian J. Budzyński urodził się 2 lutego 1935 r. w Serokomli, woj. lubelskie. Studia na Wydziale Zootechnicznym WSR w Lublinie ukończył w 1961 r. W 1964 rozpoczął pracę naukową w Zakładzie Hodowli Koni w ramach Katedry Szczegółowej Hodowli Zwierząt WSR w Lublinie. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych uzyskał w 1968 r. na Wydziale Zootechnicznym WSR w Lublinie. Habilitował się 5 lat później na Wydziale Zootechnicznym ART w Olsztynie. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1982 r., a stanowisko profesora zwyczajnego w 1991 r. Ogólny dorobek naukowy Profesora obejmuje ponad 500 pozycji, w tym 205 prac oryginalnych, 138 artykuły, 104 komunikaty naukowe, 11 podręczników, skryptów i książek, 40 artykułów popularno-naukowych dla praktycznej hodowli, a także autorstwo 9 projektów urządzeń

i aparatów, z których 5 zostało opatentowanych. Głównym obszarem zainteresowań badawczych Profesora były różnorodne problemy związane z hodowlą i użytkowaniem koni oraz etologią zwierząt. Był opiekunem 168 prac magisterskich, promotorem 1 doktoratu honoris causa i 11 doktorów. Recenzował 32 prace doktorskie, 13 prac habili-

tacyjnych i 27 wniosków na stanowisko i tytuł profesora. Pełnił funkcję prodziekana (1978-1981) i dziekana (1987-1990) Wydziału Zootechnicznego. Przez 14 lat był kierownikiem Zakładu Hodowli Koni, a następnie Katedry Etologii i Podstaw Produkcji Zwierzęcej, zastępcą i dyrektorem Instytutu Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej. Pełnił funkcję redaktora *Sectio EE (Zootechnica) Ann. UMCS Lublin*. Przez cztery kadencje był przewodniczącym KNZ PAN, wiceprezesem Zarządu Głównego PTZ (1983-1988), przewodniczącym Rady Hodowlanej i wiceprezesem ZG Polskiego Związku Hodowców Koni oraz przewodniczącym II Lokalnej Komisji Etycznej ds. doświadczeń na zwierzętach akredytowanej przy UP w Lublinie. Od 2012 r. pełni funkcję wiceprezesa Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Za działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną i organizacyjną został wyróżniony, m.in. 4 nagrodami Ministra Edukacji Narodowej i Sportu, Złotą Odznaką „Zasłużony dla m. Lublina”, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim OOP i Krzyżem Oficerskim OOP, Medalem KEN, Złotą Odznaką „Za wybitne zasługi dla AR w Krakowie”, odznaką „Zasłużony dla Rolnictwa” oraz Archidiecezjalnym odznaczeniem „LUMEN MUNDI” i Medalem im. Michała Oczapowskiego. Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie uchwałą z dnia 22 marca 2013 r. wyróżnił go godnością *Doctora Honoris Causa*.

Prof. dr hab. Julian Kamiński

Julian Kamiński urodził się 11 maja 1929 roku w Markocicach, woj. małopolskie. W roku 1960 uzyskał stopień doktora nauk rolniczych i leśnych na Wydziale Zootechnicznym Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie. W 1978 otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1989 – profesora zwyczajnego. Z uczelnią tą związany był przez cały okres życia zawodowego. Przez dwie kadencje (1972-1978) pełnił funkcje prodziekana, od 1978 do 1984 – dziekana Wydziału Zootechnicznego, a od 1985 do 1990 prorektora ds. studenckich Akademii Rolniczej w Krakowie. Od 1981 do przejścia na emeryturę w 1999 roku był kierownikiem Katedry Żywienia Zwierząt.

W latach 1969-1970 odbył 14-miesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Stanowym Illinois w Zakładzie Żywienia Zwierząt. W latach 1970-1999 wykładał biochemię, fizjologię i żywienie zwierząt. Jest autorem

i współautorem 210 publikacji, w tym: 76 oryginalnych prac twórczych oraz 5 podręczników i skryptów. Był promotorem 6 przewodów doktorskich, opiekował się 5 przewodami habilitacyjnymi, pod jego kierunkiem wykonano 95 prac magisterskich. Napisał wiele recenzji doktorskich i habilitacyjnych oraz ocen dorobku naukowego na tytuł profesora.

W 1988 został wybrany na członka Rady Naukowej Instytutu Fizjologii i Żywienia zwierząt PAN w Jabłoncej której przewodniczył w kadencji 1995-1998.

W 1975 roku został wybrany do Komisji Rolniczo-Leśnej Krakowskiego Oddziału PAN, a od 1998 do 2003 pełnił funkcje jej wiceprzewodniczącego. W 1985 roku został członkiem Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN, w latach 1987-2003 przewodniczył Komisji Żywienia Zwierząt i Paszoznawstwa. W 2003 został honorowym członkiem Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN.

Od 1975 pełnił funkcje przewodniczącego Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych, a od 2013 jest członkiem honorowym Komitetu Głównego i przewodniczącym honorowym Komitetu Okręgowego tej Olimpiady.

Jest odznaczony Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, medalem „Zasłużony dla Oświaty Rolniczej” oraz złotymi odznakami – Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej, Rzeszowskiej i Opolskiej. Otrzymał nagrody I, II i III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz wiele nagród Rektora krakowskiej uczelni.

Profesor Kamiński przez wiele lat uprawiał turystykę górską i uczestniczył w pieszych rajdach dla studentów, a później dla miłośników górskich wycieczek. Korzystał również z uroków narciarstwa zjazdowego. Zwiedził wiele krajów, głównie europejskich. Jest miłośnikiem literatury i poezji oraz malarstwa. Nadal utrzymuje kontakty z absolwentami niektórych roczników uczestnicząc w ich spotkaniach.

Czwarte posiedzenie Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN 4 marca 2021

Czwarte posiedzenie Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN odbyło się zdalnie z wykorzystaniem platformy MS TEAMS w dniu 4 marca 2021 roku. Pierwsza część spotkania poświęcona była sprawom organizacyjnym a następnie dokonano zmiany w składzie Komitetu i Komisji Akwakultury. Do grona członków – specjalistów KNZiA została wybrana Pani dr inż. Anna Wiśniewska dyrektor Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. S. Sakowicza w Olsztynie, która jednocześnie weszła w skład Komisji Akwakultury.

Na zaszczytną Funkcję Honorowego Przewodniczącego KNZiA została powołana prof. dr hab. Dorota Jamroz, dr h.c. multi. Sylwetkę i dokonania Pani Profesor przedstawił Profesor Jan Jankowski.

W tej części posiedzenia zostały również przedstawione informacje przewodniczących o bieżącej pracy poszczególnych Komisji i Zespołów. Przewodniczący prof. dr hab. Tomasz Szwaczkowski podziękował zespołowi, który opracował stanowisko KNZiA dotyczące projektu rozporządzenia MEiN w sprawie programu „Rozwój czasopism naukowych”.

Panel dyskusyjny „Towarzystwa Naukowe – wczoraj, dziś i jutro”

Moderator:

prof. dr hab. Wanda Olech-Piasecka – Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Uczestnicy:

prof. dr hab. Monika Bugno-Poniewierska – Członek ZG Polskiego Towarzystwa Genetycznego;

prof. dr hab. Krzysztof Kozłowski – Prezes Polskiego Oddziału Światowego Towarzystwa Wiedzy Drobiarskiej;

dr Wojciech Andrzejewski – Członek ZG Polskiego Towarzystwa Rybackiego;

dr hab. Paweł Sienkiewicz, prof. UPP – Prezes Polskiego Towarzystwa Entomologicznego;

prof. dr hab. Anna Wójcik – Prezes Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego.

Prof. dr hab. Wanda Olech-Piasecka

Polskie Towarzystwo Genetyczne

Początki tworzenia PTG datują się na 1963 rok, kiedy to w Poznaniu (19-21 listopada) na II Ogólnopolskim Sympozjum na temat genetyki człowieka, zwierząt, roślin i mikroorganizmów z inicjatywy prof. dr hab. Stefana Barbackiego powołano KOMITET ORGANIZACYJNY POLSKIEGO TOWARZYSTWA GENETYCZNEGO. Niespełna 3 lata później – 24 października 1966 roku w Warszawie stowarzyszenie pod nazwą: POLSKIE TOWARZYSTWO GENETYCZNE otrzymało wpis do rejestru Warszawskiego Urzędu Spraw Wewnętrznych pod numerem – 876.

Przez kolejne lata struktura PTG zmieniała się, obecnie w skład Towarzystwa wchodzi 11 oddziałów: Białostocki, Gdański, Krakowski, Lubelski, Łódzki, Olsztyński, Poznański, Szczeciński, Śląski, Warszawski i Wrocławski. Obecny skład Zarządu Głównego: Prezes: prof. dr hab. Andrzej Kononowicz; Wiceprezesa: prof. dr hab. Barbara Naganowska oraz prof. dr hab. Maria Małgorzata Sasiadek; Sekretarz: Violetta Macioszek; Skarbnik: dr Marta Pacholczyk; Członkowie: prof. dr hab. Małgorzata Jędrzycka oraz prof. dr hab. Monika Bugno-Poniewierska.

Tematyka wykładów i spotkań seminaryjnych dotyczy najważniejszych odkryć naukowych z genetyki, genomiki, epigenetyki czy też transkryptomiki oraz nowoczesnych technik badawczych. Członkami PTG są medycy, biologowie, mikrobiolodzy, biotechnolodzy, zootechnicy, lekarze weterynarii oraz studenci i doktoranci. Problematyka badawcza obejmuje 4 grupy tematyczne: genetykę człowieka, genetykę zwierząt, genetykę roślin i genetykę mikroorganizmów.

Polskie Towarzystwo Genetyczne obejmuje patronatami naukowymi i honorowymi ważne wydarzenia oraz wydawnictwa naukowe, organizuje również konferencje naukowe. W ostatnich latach należy wymienić przede wszystkim trzy pozycje: międzynarodową konferencję Animal Genetics and Genomics, Olsztyn 2-4.07.2018 współorganizowaną przez Oddział w Olsztynie, jak również II Wrocławską Konferencję Sekwencjonowania Następnej Generacji – sekwencjonowanie III generacji w 2018 roku oraz III Wrocławskiej Konferencji Sekwencjonowania Następnej Generacji – wykorzystanie NGS w diagnostyce nowotworowej w 2019 roku organizowaną przez Oddział Wrocławski.

Cyklicznie, początkowo co 3, a obecnie co 4 lata, PTG organizuje Polskie Kongresy Genetyki. W wydarzeniu tym bierze udział około 800 uczestników. Pierwszy Kongres odbył się w Gdańsku w 2004, kolejne: Warszawa 2007, Lublin 2010, Poznań 2013, Łódź 2016. W roku 2020 Polski Kongres Genetyki miał odbyć się w Krakowie, jednakże ze względów pandemii, termin Kongresu został przesunięty na 22-26 czerwca 2022. Więcej informacji na temat Kongresu można znaleźć na stronie <https://kongresgenetyki2022.jordan.pl/pl>

Prof. dr hab. Monika Bugno-Poniewierska

Polskie Towarzystwo Rybackie w Poznaniu

Polskie Towarzystwo Rybackie jest aktualnie największą w Polsce branżową organizacją rybacką zrzeszającą około 500 hodowców ważnych gospodarczo i środowiskowo gatunków ryb, oraz dzierżawców i właścicieli jezior, a także pracowników nauki. Początki Towarzystwa sięgają odzyskania niepodległości Polski w 1918 roku. Wydawany przez Towarzystwo dwumiesięcznik „Przegląd Rybacki” zaznajamia czytelników z najnowszymi trendami w krajowej i światowej akwakulturze, legislacją, wpływem zmian klimatycznych na rybactwo, nowymi technologiami chowu i hodowli, koniecznością promocji spożycia ryb. Wybrane artykuły w Przeglądzie Rybackim są przygotowywane przez naukowców z licznych ośrod-

Dr inż. Wojciech Andrzejewski

ków naukowych, m.in. z Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Instytutu Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w Warszawie, Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, oraz Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Polskie Towarzystwo Rybackie jest od ćwierćwiecza organizatorem największej corocznej krajowej konferencji rybackiej, gromadzącej ponad dwustu uczestników. W jej trakcie poruszane są tematy żywotnie interesujące sektor rybacki.

Polskie Towarzystwo Rybackie nie jest wprawdzie towarzystwem naukowym ale od początków powstania ściśle współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi. Aktualna sytuacja w akwakulturze, dynamiczne zmiany i pojawiające się nowe zagrożenia czynią nieodzownym konsolidację wszystkich środowisk związanych z krajowym rybactwem. Jest wiele wspólnych obszarów do działań dla dyscypliny zootechniki i rybactwo, m.in. technologie chowu ryb, przeciwdziałanie zmianom klimatycznym, problematyka dobrostanowa.

Polski Oddział Światowego Stowarzyszenia Wiedzy Drobiarskiej (PB WPSA)

18 lipca 1912 roku założono Międzynarodową Organizację Instruktorów Drobiarskich (International Association of Poultry Instructors), której inicjatorami były głównie Anglia i Stany Zjednoczone. Pierwszym Prezydentem Organizacji został Edward Brown. W 1928 roku organizacja przyjęła nazwę World Poultry Science Association. Stowarzyszenie zaczęło wydawać własne czasopismo „International Review of Poultry Science”, które w 1945 r. przyjęło nazwę World's Poultry Science Journal. W ramach WPSA działają 52 Oddziały, z których około połowa zlokalizowane jest w Europie. Z tego względu w 1959 roku utworzono Europejską Federację WPSA (European Federation of WPSA Branches), w której działa 10 grup roboczych (Working Groups).

Organizują one spotkania i sympozja. WG 2 organizuje co 2 lata Europejskie Sympozjum Żywienia Drobiu (ESPN). Ostatnie odbyło się w 2019 r. w Gdańsku, a jego organizatorem ze strony polskiej był prof. dr hab. Andrzej Rutkowski. WG 4 i 5 organizuje, również co 2 lata, European Symposium on the Quality of Poultry Meat i European Symposium on the Quality of Eggs and Egg Products. Poprzednie odbyły się w 2019 r.

Prof. dr hab. Krzysztof Kozłowski

w Çeşme w Turcji, a kolejne odbędą się w Krakowie w 2022 roku. Organizatorem ze strony polskiej jest dr hab. Paweł Konieczka. WPSA organizuje co 4 lata Światowy Kongres Drobiarski (WPC) – pierwszy odbył się w 1921 roku w Hadze. Ostatni WPC miał miejsce w 2016 w Pekinie. Kolejny zaplanowany jest na 2021 r. w Paryżu.

Polski Oddział WPSA powstał w 1966 r. z inicjatywy prof. Ewy Potemkowskiej (1. Prezes PB WPSA), prof. Laury Kaufman i prof. Heleny Bączkowskiej. Kolejnymi prezesami byli: prof. A. Cąkała (dwie kadencje), prof. A. Faruga (15 lat) oraz prof. A. Rutkowski (przez 17 lat, do śmierci w styczniu 2020 r.). Prof. Jan Jankowski był członkiem zarządu od 1991 r., w latach 2003-2020 pełnił funkcję wiceprezesa PO WPSA. Członkami PO WPSA są praktycy i specjaliści z różnych dziedzin drobiarstwa. Stowarzyszenie liczy obecnie ok. 200 członków, a członkostwo zapewnia zniżki w opłatach na konferencjach WPSA oraz prenumeratę *World's Poultry Science Journal* (4 zeszyty/rok). Stowarzyszenie zajmuje się wydawaniem książek, czasopism czy broszur (np. *Zalecenia żywieniowe i wartość pokarmowa pasz dla drobiu*, 2018 r.), fundowaniem stypendiów, inicjowaniem badań naukowych czy organizacją sympozjów. Co roku organizowane są Międzynarodowe Sympozja Drobiarskie PB WPSA w kolejnych ośrodkach naukowych związanych z drobiarstwem w Polsce. I Sympozjum odbyło się w 1984 roku w Olsztynie z inicjatywy prof. A. Farugi; kolejne organizowane przez Katedrę Drobiarstwa w latach 1998, 2007 i 2010. XXXII Sympozjum planowano zorganizować z okazji 70-lecia Katedry Drobiarstwa w Lidzbarku Warmińskim w 2020 r. Z powodu pandemii COVID-19 sympozjum przeniesiono na 2021 rok.

W dniu 27 lutego 2020 roku podczas Walnego Zebrania Sprawozdawczo-Wyborczego PB WPSA wybrano nowy Zarząd Stowarzyszenia na kadencję 2020-2024 w składzie: prof. dr hab. Krzysztof Kozłowski – Prezes, dr hab. Monika Michalczuk, prof. SGGW – Wiceprezes; dr Stanisław Budnik – Wiceprezes; dr hab. Marcin Lis, prof. UR – Sekretarz; dr Marcin Hejdysz – Skarbnik; dr hab. Sebastian Kaczmarek, prof. UPP – Członek Zarządu oraz dr hab. Paweł Konieczka – Członek Zarządu. Zarządowi służą radą Członkowie Honorowi Zarządu – prof. dr hab. dr h.c. Stanisław Wężyk i prof. dr hab. dr h.c. multi Jan Jankowski.

Polskie Towarzystwo Entomologiczne

Polskie Towarzystwo Entomologiczne to stowarzyszenie naukowe skupiające w swoich szeregach osoby zajmujące się szeroko rozumianą entomologią. Celem Towarzystwa jest rozwój wiedzy na temat owadów, jej popularyzacja i pomoc w kształceniu kolejnych pokoleń naukowców. Protoplastą PTEnt. była Sekcja Entomologiczna Lwowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, która powstała w 1920 roku z inicjatywy prof. Jarosława Łomnickiego, dyrektora Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie. Wzrost zainteresowania entomologów działalnością społeczną spowodował wyodrębnienie się Sekcji w samodzielną organizację. Decyzję o utworzeniu Polskiego Związku Entomologicznego podjęto w 1922 roku. W 1923 roku odbył się pierwszy Walny Zjazd Członków i rok ten uznaje się za początek działalności Towarzystwa. Od początku postanowiono utworzyć Bibliotekę Naukową oraz wydawać własne czasopiśma. Pierwszym przewodniczącym PZE został prof. dr Zygmunt Mokrzecki (1923-1936). W późniejszych latach funkcję tę pełnili: prof. inż. Aleksander Kozikowski (1937-1939; 1947-1952), prof. dr Konstanty Strawiński (1953-1966), prof. dr Henryk Sandner

Dr hab. inż. Paweł Sienkiewicz, prof. UPP

(1967-1989), prof. dr hab. Andrzej Warchałowski (1989-1995), prof. dr hab. Jarosław Buszko (1995-1998), prof. dr hab. Janusz Nowacki (1998-2010), prof. UPP dr hab. Marek Bunalski (2010-2019). W roku 1965 podjęto decyzję o zmianie nazwy na Polskie Towarzystwo Entomologiczne.

Dzisiejsza działalność wydawnicza obejmuje dwa kwartalniki (aktualnie online): *Polish Journal of Entomology* (od 1922 r.), *Wiadomości Entomologiczne* (od 1980 r.) oraz serie wydawnicze: *Klucze do oznaczania owadów Polski* (od 1954 r.), *Polish Entomological Monographs* (od 2000 r.). *Klucze[...]* odegrały ważną rolę w kształceniu kolejnych pokoleń entomologów jako podstawowe narzędzie ich rozwoju, szczególnie w czasach ograniczonego dostępu do fachowej literatury. W ramach działalności statutowej organizowane są też konferencje naukowe i sympozja, coraz częściej połączone z warsztatami.

Przez lata swoje pierwsze kroki naukowe w PTEnt. stawiało wielu późniejszych profesorów. Osoby najbardziej zasłużone dla organizacji są wyróżniane członkostwem honorowym lub „Złotą Odznaką”. W PTEnt. działa obecnie ok. 500 członków, a jego siedzibą jest Poznań (od 1998 r.). Za ważne należy uznać działalność w strukturach PTEnt. szeregu coraz lepiej przygotowanych amatorów, którzy obok naukowców, w istotny sposób przyczyniają się do poznania entomofauny Polski. Struktura organizacyjna Towarzystwa obejmuje sekcje tematyczne oraz oddziały terenowe. Wybrany w 2019 roku zarząd składa się z 12 osób, z Prezesem prof. UPP dr hab. Pawłem Sienkiewiczem na czele (więcej informacji na stronie internetowej: <http://pte.au.poznan.pl>).

Wyzwania jakie czekają PTEnt. w najbliższym czasie to zainteresowanie działalnością kolejnych entomologów, zachęcenie członków do większej aktywności, ponowne uruchomienie Biblioteki, pozyskiwanie funduszy, zorganizowanie sympozjów i konferencji odłożonych ze względu na pandemię oraz organizacja Jubileuszu 100-lecia.

Polskie Towarzystwo Zootechniczne im. Michała Oczapowskiego

Polskie Towarzystwo Zootechniczne im. Michała Oczapowskiego należy do najstarszych towarzystw zootechnicznych na świecie. Powołane zostało w lipcu 1922 roku z inicjatywy Karola Malsburga, Zygmunta Moczarskiego, Karola Różyckiego, Jana Sosnowskiego, Maurycego Trybalskiego, Romana Prawocheńskiego, Jana Rostafińskiego i Zygmunta Ilnatowicza. PTZ liczy ponad 400 członków. Są to przede wszystkim naukowcy, ale także

Prof. dr hab. Anna Wójcik

hodowcy-praktycy oraz osoby z otoczenia społeczno-gospodarczego związane z zootechniką.

Celem naszego towarzystwa jest rozwijanie działalności naukowej, edukacyjnej i popularyzatorskiej w dziedzinie nauk zootechnicznych i nauk pokrewnych, inicjowanie, wspieranie, propagowanie i pomoc w przedsięwzięciach naukowo-edukacyjno-popularyzatorskich, takich jak np. konferencje, zjazdy i sympozja naukowe czy szkolenia. Zależy nam bardzo na szeroko pojętej edukacji i propagowaniu najlepszych rozwiązań w zakresie chowu, hodowli i dobrostanu zwierząt. Mamy nadzieję, że w tym roku pomimo pandemii COVID-19, uda nam się zorganizować II Kongres Zootechniki Polskiej w Warszawie (17-18 czerwiec 2021), XII Kongres IFASA (24-26 sierpień 2021) oraz 85 Zjazd PTZ w Olsztynie.

Przygotowujemy się również do Obchodów Stulecia Towarzystwa w przyszłym roku.

Aktualnie w PTZ działa kilka sekcji specjalistycznych ukierunkowanych na sprawy chowu i hodowli poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich, a także zwierząt futerkowych, zwierząt towarzyszących i dzikich oraz sekcje praktyki hodowlanej i żywienia zwierząt. Podczas corocznych Zjazdów PTZ i obrad sekcji specjalistycznych prezentowane są najbardziej aktualne wyniki badań i problemy z zakresu biologii, hodowli i chowu zwierząt. Obrady te gromadzą przedstawicieli nie tylko wszystkich jednostek naukowo-badawczych zajmujących się zagadnieniami zootechnicznymi, ale także hodowców oraz przedstawicieli firm z otoczenia rolnictwa. Spotkania te stanowią forum dyskusji i wymiany poglądów, przyczyniając się do upowszechniania aktualnych wyników badań nad zwierzętami gospodarskimi.

Podstawowa działalność PTZ jest prowadzona w 9 kołach umiejscowionych przy dawnych wydziałach zootechnicznych w: Bydgoszczy, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Poznaniu, Siedlcach, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu. Oprócz tego Towarzystwo współpracuje z innymi uczelniami, instytutami badawczymi, jak i najważniejszymi instytucjami działającymi w poszczególnych regionach.

Towarzystwo posiada własne wydawnictwa. Najdłużej, od 1927 roku z niewielkimi przerwami, jest wydawany pod patronatem PTZ dwumiesięcznik „Przegląd Hodowlany”. Możliwość publikowania oryginalnych prac naukowych z zakresu zootechniki i rybactwa oferują „Roczniki Naukowe Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego”.

Pro Memoria

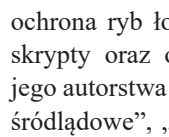
Prof. dr hab. Bogdan Sadowski (www.atvn.pl)

ukowych dotyczących fizjologicznych mechanizmów zachowania popędowo-emojonalnego zwierząt oraz podręczników – „Fizjologiczne mechanizmy zachowania” i „Biologiczne mechanizmy zachowania” dla studentów psychologii, a także kierunków przyrodniczych – biologii, medycyny, weterynarii i zootechniki.

Prof. dr hab. Krzysztof Goryczko (zm. 26 grudnia 2020 r.). Wieloletni zasłużony pracownik Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie, specjalista w zakresie rybactwa śródlądowego, w szczególności ryb łososiowatych. Urodzony w Krakowie, całe życie zawodowe był związany z Instytutem Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie. Przez wiele lat pracował w Gdańsku-Oliwie, a od powstania Zakładu Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach był jego kierownikiem aż do swojej emerytury. Był też wykładowcą na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Główną dziedziną zainteresowań badawczych Profesora była hodowla, genetyka i aktywna

Prof. dr hab. Krzysztof Goryczko
(<http://www.infish.com.pl>)

ochrona ryb łososiowatych. W dorobku znajdują się prace naukowe, książki, skrypty oraz opracowania popularnonaukowe. Do głównych podręczników jego autorstwa i współautorstwa należą „Ryby słodkowodne Polski”, Rybactwo śródlądowe”, „Pstrągi – chów i hodowla”. Za wkład pracy i uzyskane efekty wyróżniony został pięcioma nagrodami Ministra Rolnictwa, nagrodą Państwowych Wydawnictw Rolniczych.

Prof. dr hab. inż. Władysław Ciereszko (zm. 22.12.2020 r.). Zasłużony nauczyciel akademicki, wieloletni pracownik Katedry Toksykologii Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Związany z AR w Szczecinie, z Zakładem Higieny Przemysłu Rybnego na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności, w którym pod zmienioną nazwą (Katedra Toksykologii) pracował do emerytury. Dorobek naukowy Profesora składa się z wielu prac oryginalnych, doniesień i niepublikowanych opracowań dla praktyki. Tematyka powyższych prac dotyczyła w głównej mierze dynamiki skażenia polichlorowanymi węglowodorami wybranych gatunków ryb i gotowych produktów spożywczych pochodzenia wodnego i lądowego oraz osadów dennych Bałtyku, estuarium Odry i gleb terenów przyległych. W pracy dydaktycznej prowadził zajęcia z higieny przemysłu rybnego i toksykologii żywności. Przez dwie kadencje pełnił funkcję prodziekana do spraw kształcenia na kierunku technologia żywności.

Prof. dr hab. inż. Władysław Ciereszko
(<https://wnozir.zut.edu.pl/>)

Zmiany legislacyjne

W dniu 23 stycznia 2021 r. weszła w życie Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36), która zastępuje ustawę z 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132), jednak powieliła część rozwiązań obowiązujących na gruncie uchylanej ustawy.

Nowa ustawa reguluje sposób prowadzenia hodowli głównie bydła, świń, owiec, kóz i koni. Określono w niej także zasady obowiązujące w hodowli pozostałych grup gatunków: drobiu, zwierząt futerkowych, pszczół i jeleniowatych, a także alpak i jedwabników morwowych, które na wniosek hodowców tych zwierząt również zostały zaliczone do zwierząt gospodarskich. W ten sposób w jednej ustawie uregulowano sprawy prowadzenia hodowli wszystkich gatunków zwierząt zaliczanych w Polsce do zwierząt gospodarskich.

Ustawa reguluje status Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, powołanego do przeprowadzania kontroli urzędowej, a także wykonywania innych zadań wynikających z ustawy. Znajdują się tam również zapisy dotyczące zakresu uznawania związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, zatwierdzania programów hodowlanych, wydawania zezwoleń na prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów oraz zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów oraz ocenę wartości użytkowej i ocenę genetyczną, rozród, ochronę zasobów genetycznych, kontrolę hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, a także warunki udziału koniowatych w zawodach konnych oraz przepisy karne.

Na mocy ustawy Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie realizuje i koordynuje zadania w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Jednocześnie utrzymano w mocy wpisy zwierząt do dotychczas prowadzonych ksiąg hodowlanych i rejestrów. Utrzymano także uprawnienia i upoważnienia podmiotów do wykonywania zadań określonych w dotychczasowej ustawie. Dodatkowo wprowadzono również przepisy materialne, które są podstawą do udzielenia wsparcia prowadzenia hodowli zwierząt gospodarskich ze środków budżetowych przeznaczonych na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej.

Kalendarium konferencyjne

Wydarzenie	Data i miejsce
KONFERENCJE KRAJOWE	
Konferencja pt. „Środowisko a zdrowie i dobrostan ludzi i zwierząt” https://www.ptparasit.org.pl/konferencje.html	11.06.2021 r. (On-line)
II Kongres Zootechniki Polskiej pt. „Quo vadis Zootechniko?” http://www.zootechkongres.pl	17-18.06.2021 r. Warszawa
LXXXV Zjazd Naukowy PTZ w Olsztynie http://zjazdptz2020.uwm.edu.pl/	16-17.09.2021 r. Olsztyn
Ogólnopolska Konferencja “Wylęgarnia” http://wylegarnia2019-2021.infish.com.pl	09.2021 r. Dokładny termin i miejsce konferencji w komunikatach
KONFERENCJE MIĘDZYNARODOWE	
Spanish Animal Production (AIDA) Conference – 19th Edition https://www.aida-itea.org/index.php/jornadas/jornadas-2021	1-4.06.2021 r. (on-line)
EAAP & FAO-CIHEAM – 1 st Joint Meeting “Mountains are agroecosystems for people” https://www.mountpast2020.si/	7-9.06.2021 r. Bled, Slovenia
International Symposium on Sustainable Animal Production and Health – Current Status and Way Forward https://www.iaea.org/events/aphs2020/news	28.06.-2.07.2021 r. Vienna, Austria (on-line)
XXVI World’s Poultry Congress https://wpcparis2021.com/	8-12.08.2021 r. Paris, France
The ninth International Conference on Agriculture & Food https://sci-edu.org/agriculture	16-19.08. 2021 r. Burgas, Bulgaria
8th International Conference on the Assessment of Animal Welfare at Farm and Group Level https://www.wafl2021.com/	16-19.08.2021 r. Cork, Ireland (on-line)
72nd European Federation of Animal Science (EAAP) Annual Meeting https://www.eaap2021.org/	30.08-03.09.2021 r. Davos, Switzerland
40th ADSA Discover Conference – NASEM Nutrient Requirements of Dairy Cattle https://www.adsa.org/Meetings/40th-Discover-Conference	30.06.-2.09.2021 r. Itasca, IL, USA
XXXII Międzynarodowe Sympozjum Drobiarskie http://www.wpsa.pl/	13-15.09.2021 r. Lidzbark Warmiński, Polska
15th International Grouse Symposium / Incubation and Fertility Research Group Meeting – WPSA Working group 6 Reproduction https://ifrg.be/	14-15.10.2021 r. Leiden, The Netherlands
16th International Symposium of Animal Biology and Nutrition, http://www.ibna.ro/simpozion	30.09.-1.10.2021 r. Romania (on-line)
A3 Scotland Conference 2021 – Animal health, agri-tech and aquaculture https://www.roslininnovationcentre.com/a3-scotland-2021	26-27.04.2022 r. Edinburgh, UK

4th International Conference on Animal Health Surveillance - Bridging Science and Policy https://icahs4.org/	03-05.05.2022 r. Copenhagen, Denmark
XIX European Symposium on the Quality of Eggs and Egg products and XXV European Symposium on the Quality of Poultry Meat http://www.eggmeat2021.com/	8-10.06.2022 r. Kraków, Polska
12th World Congress on Genetics Applied to Livestock Production https://wcalp.com/	03-08.07.2022 r. Rotterdam, The Netherlands
13rd International Conference on Goats (ICG 2021) https://www.iga-goatworld.com/13th-icg-eger-hungary.html	18-23.09.2022 r. Eger, Hungary
10th International Sheep Veterinary Congress https://isvc2023.com/	6-10.03.2023 r. Seville, Spain

Redakcja: Eugeniusz Grela, Aldona Kawęcka, Monika Michalczuk,
Ela Sawicka, Tomasz Szwaczkowski, Anna Wójcik
Kontakt: monika_michalczuk@sggw.edu.pl

Skład i łamanie – Joanna Płużańska
Projekt okładki – Patryk Grela

Sponsor wydawniczy

